Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

62

que pfecta ñ erit nisi cũ corpus nr̃m cui ex pectam redeptione indueritin mortalitatem.
qd ñ dũ adipiscendo glamur: s; sperando iã pascimur: Vtrũq apls simul nos agere ostendit
dicens: spe gaudentes intribulatione patientes. tanq̃ illud estote incibo. hoc in ieunio.
Simul enĩ cũ uiã dñi carpim. 7 auaritiae scli psentis ieunam & futuri pmissione reficimur.
hic ñ apponentes cor. illuc pascentes sursũ cor. Qd autẽ dñs ẽ sũmatis ieunii diebus
esurit. cũ de moyse ut helia ieunantib. nichil tale sit scriptũ. ido factũ ẽ ne abeo temp
tando pauens hostis aufugeret. quẽ cũ tot signis celestib. pconatũ. tũ etiã uiris excellentis-
simis inabstinendo uderit equatũ. Esurit enĩ humilis ds homo. ne inimico innotescat
ho ds sublimis. Dixit illi diabolus. Si filius dei es. dic lapides hic ut panes fiant. Antiquus
hostis redeptorẽ humani gnis debellatorẽ suũ in mundũ uenisse cognouit. Vnde & p
obsessũ hominẽ dixit. Quid nob et tibi fili di. Venisti ante tẽp torquere nos. Qui tam pus
cũ hunc passibile cerneret. cũ posse mortalia ppetui huma nitatis uideret. omne
qd de eius diuinitate suspicat ẽ ei fastu sue superbie indu i hoiis bui uenit. Nichil qppe
nisi superbũ sapiens dũ eẽ hunc humilẽ espicit. dm esse ifico dubitauit. unde & ad
tẽptationũ argumta se conuertit. S; ñ sic nos qui puri homines sum in ruente spe tẽpta
tione ecutimur. ita redeptoris nri anima tẽptationis ẽ necessitate turbata. Hostis nãq nr
& si in excelsũ montẽ eũ pmissus assumpsit. si daturũ se regna mundi phibuit. si q̃si
in panẽ uertendos lapides ostendit. mitẽ tam mediatoris di 7 hominũ tẽptatio
ne quassare ñ uoluit. Sic enĩ dignat ẽ. hec exteri cuncta suscipe. ut ñ ei mens interius
diuinitatis sue inherens inconcussa pmaneret. Qui 7 si quando turbat spiu infremuisse
dicit. ipse diuinitus disponebat qm tũ ipse humanitus turbaret. Et respondit ad illũ
hoc. Scriptũ ẽ. qa ñ in solo pane uiuit ho s; in omni uerbo di. Ido sic respondit dñs. qa p
positũ ei erat humilitate diabolũ uincere ñ potentia. simulq animaduertendũ. qd ñ
ieunare cepisse dñs. tẽptandi occasio ñ fuisse diabolo. scdm illud filii accedens ad ser
uitutẽ di ppara animã tuã ad tẽptationẽ. S; & ipsa responsio saluatoris. hominẽ suus
se indicat qui tẽptat ẽ. Non in solo pane uiuit homo s; in omni uerbo di. Si qs q̃ non
uescit uerbo di iste ñ uiuit. Iterũ. Hostis nr adhuc in hac uita nos positos q̃nto magis
nos sibi rebellare espicit. tanto ampli ex pugnare contendit. Eos enĩ pulsare negligit.
qs q̃eto uite possidet se sentit. Contra nos u eo uehementius incitat. quo ex corde nro q̃si
ex uite ppe habitationis expellit. Hoc enĩ in se ipso dñs sub quada dispensatione fi
guauit. qa diabolũ ñ nisi post baptisma se tẽptare pmisit. ut signũ nob qd da fuit
ẽuersationis innueret. qd mbra eius. post q̃ ad dm pficerent. tunc acriores tẽptationũ
insidias tolerarent. Et dixit illi diabolus & ostendit illi omia regna orbis terre
in momto tpis. Cum duce adiabolo ds ho narrat. mens refugit humana. hoc audi
re aures expauescunt. Qui tam ñ ee incredibilia ista cognoscim. si in illo & alia
facta pensam. Certe iniquor omniũ diabolus capd ẽ. & hui captis mbra fi omis iniqu.
Quid q̃ miriũ si se pmisit ab illo in montẽ duci. qui se ptulit & iã amenbris
illi crucifigi. Non ẽ q̃ indignũ redeptori nro qd tẽptari uoluit. qui uenerat
occidi. Iustũ quippe erat ut sic tẽptationes nras suis tẽptationib. uinceret. sic mortẽ